

Віктор Миколайович ПЛАХТІЙ*(Харківський національний університет внутрішніх справ, м. Харків)*

ПОНЯТТЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЗАХОДІВ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРИМУСУ В ДІЯЛЬНОСТІ ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ ПРАВОПОРЯДКУ У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ

У статті, спираючись на аналіз наукових поглядів вчених, сформовано авторське бачення щодо ключових характеристик поняття засобів адміністративного примусу. Запропоновано власний підхід щодо розуміння заходи адміністративного примусу в діяльності Військової служби правопорядку у Збройних Силах України. З'ясовано, що заходи адміністративного примусу в діяльності Служби правопорядку – це визначені адміністративним законодавством засоби (переважно фізичного та психологічного) впливу на осіб, які становлять загрозу для порушників правопорядку в ЗСУ, які, за наявності передбачених правовими нормами умов та в установленому обсязі та порядку, застосовуються уповноваженими військовослужбовцями з метою попередження та/або припинення таких протиправних дій.

Аргументовано, що особливостями таких заходів є: по-перше, мета застосування – запобігання та припинення правопорушень у ЗСУ; захист життя, здоров'я, прав і законних інтересів військовослужбовців, військовозобов'язаних під час проходження ними зборів; працівників ЗСУ, а також майна ЗСУ від розкрадання та інших протиправних посягань; по-друге, територіальна сфера їх застосування: місця дислокації військових частин, військові навчальні заклади, установи та організації (військові частини), військові містечка, вулиця та громадські місця, а також військові об'єкти в разі участі у протидії диверсійним проявам і терористичним актам на таких об'єктах; по-третє, суб'єкт застосування – виключно військовослужбовці, які пройшли добір та перевірку щодо професійної придатності до служби та отримали професійну підготовку за фаховими напрямками у Навчальному центрі та призначені на відповідні посади у Службі правопорядку.

Ключові слова: адміністративно-правові заходи, примус, Військова служба правопорядку, Збройні сили України.

Постановка проблеми. Однією із ключових ознак будь-якого правоохоронного органу (формування) є можливість застосування ним заходів примусу для виконання покладених завдань. Не виключенням у даному контексті є Військова служба правопорядку у Збройних Силах України. В процесі діяльності даного правоохоронного формування у складі ЗСУ, заходи адміністративного примусу мають важливе значення. Разом із

тим, застосування таких заходів супроводжується низкою проблем, в тому числі й теоретичного характеру. Зазначене, перш за все, обумовлено неоднозначністю розуміння сутності та особливостей поняття «заходи адміністративного примусу». Розкриттю сутності останнього в розрізі діяльності Військової служби правопорядку у Збройних Силах України і буде присвяченого представлено наукове дослідження.

Окремі проблемні питання, присвячені діяльності Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, в своїх наукових працях розглядали Ю. В. Гаруст, Г. М. Гнатюк, В. М. Коломієць, А. Т. Комзюк, О. П. Котляренко, А. М. Куліш, С. П. Мокляк, І. О. Остапенко, Б. М. Ринажевський, А. А. Соболев, П. М. Фівкін, Т. К. Черторизька, В. М. Шемаєв та багато інших. Разом із тим, незважаючи на значну кількість теоретичних здобутків, в науковій літературі дослідження заходів адміністративного примусу в діяльності Військової служби правопорядку у Збройних Силах України залишається малодослідженим.

Мета статті полягає у тому, щоб визначити поняття та розкрити особливості заходів адміністративного примусу в діяльності Військової служби правопорядку у Збройних Силах України. Для досягнення вказаної мети необхідно вирішити наступні завдання: розкрити загальнотеоретичні підходи щодо розуміння понять «примус» та «адміністративний примус»; з'ясувати зміст категорії «заходи адміністративного примусу»; виділити засоби та заходи адміністративного примусу в діяльності Військової служби правопорядку у Збройних Силах України.

Виклад основного матеріалу. Починаючи наукове дослідження відзначимо, що примус авторами тлумачного словника української мови розглядається, як: натиск з чийогось боку; примушування; зумовлена кимсь або чимсь необхідність діяти певним способом, незалежно від бажання; натиск, обумовлений законом¹. Тобто в загальносемантичному розумінні примус – це подолання волі, нав'язування волі одного суб'єкта іншій особі. Адміністративний примус в широкому розумінні, на погляд С. П. Корнійчука, – це система примусових заходів, які застосовуються органами публічної адміністрації у різних сферах суспільних відносин та регулюються адміністративно-правовими нормами². Разом із цим слід підкреслити, що адміністративні норми не реалізують, а лише закріплюють можливість реалізації заходів примусу.

М. Б. Міщенко адміністративний примус визначає як особливий різновид державно-правового примусу, тобто визначений нормами адміністративного права комплекс заходів щодо фізичних та юридичних осіб, які виражаються у вигляді особистих, майнових, організаційних обмежень їх прав, свобод та інтересів у випадках вчинення цими особами

¹ Словник української мови : [в 11 т.] / АН Української РСР, Ін-т мовознав. ім. О. О. Потебні ; редкол.: І. К. Білодід (голова) [та ін.]. Київ : Наук. думка, 1970–1980. Т. 7 : Поїхати-Приробляти. 1976. С. 682.

² Корнейчук С.П. Система заходів адміністративного примусу, що застосовуються органами Державної виконавчої служби. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: юридичні науки.* 2017. Т. 28 (67). № 2. С. 28.

протиправних діянь (у сфері відносин публічного характеру) або в умовах надзвичайних обставин у межах окремого адміністративного провадження задля превенції та припинення протиправних діянь, забезпечення провадження в справах про правопорушення, притягнення винних осіб до відповідальності, попередження та локалізації наслідків надзвичайних ситуацій¹. Такі заходи застосовуються в доволі широкому колі правовідносин і залежать насамперед від правового статусу суб'єкта, що їх реалізує.

Р. С. Мельник наголошує на тому, що адміністративний примус – поняття досить неоднорідне і складається з сукупності адміністративно-правових засобів примусового впливу, які застосовуються широким колом уповноважених суб'єктів з метою охорони та зміцнення громадського порядку і громадської безпеки, боротьби з правопорушеннями. Під адміністративним примусом автор розуміє застосування передбачених адміністративно-правовими нормами заходів впливу до правозобов'язаних суб'єктів, які піддаються дії їх негативних наслідків морального, особистісного, майнового, організаційного чи іншого характеру з метою попередження чи припинення протиправних дій, подолання їх шкідливих наслідків, покарання за вчинення правопорушення, а також забезпечення громадського порядку і громадської безпеки². Таким чином, автор наголошує на методологічній природі примусу, який є не самоціллю, а вимушеною необхідністю, засобом забезпечити досягнення визначених цілей. Заходи адміністративного примусу спрямовані на корекцію поведінки осіб, що відбувається поза межами їх волі, щодо унеможливлення скоєння ними протиправних діянь.

О. І. Бочек заходи адміністративного примусу в діяльності поліції розуміє, як соціально спрямовану, просторово-часову, причинно-наслідкову діяльність поліції, її органів та їхніх посадових осіб, направлених на запобігання і припинення адміністративних та кримінальних правопорушень, ліквідацію наслідків протиправної поведінки шляхом застосування до правопорушника передбачених законом заходів реагування з метою охорони та захисту прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки та порядку³. Авторка підкреслює причинно-наслідковий зв'язок об'єктивної реальності із діяльністю уповноважених на застосування примусових заходів суб'єктів для досягнення визначених законодавством цілей.

В. О. Іванцов та О. В. Джафарова адміністративний примус розглядають, як застосування уповноваженими державними органами виконавчої влади (в деяких випадках судьями, а в деяких випадках і

¹ Міщенко В. Б. Поняття та ознаки адміністративного примусу // Актуальні проблеми сучасної науки і правоохоронної діяльності : Матер. наук.-практ. конф. (м. Харків, 22 травня 2018). Харків, 2018. С. 98.

² Мельник Р. С. Забезпечення законності застосування заходів адміністративного примусу, не пов'язаних з відповідальністю : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2002. С. 12.

³ Бочек О. І. Адміністративно-правові засади застосування поліцейських заходів примусового характеру в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2021. С. 13.

громадськими об'єднаннями) до фізичних та юридичних осіб, які не перебувають в їх підпорядкуванні, незалежно від волі і бажання останніх, передбачених нормами публічного права заходів впливу морального, майнового, організаційного та особистісного характеру у випадках вчинення або загрози вчинення особами правопорушення, або в умовах надзвичайних обставин з метою охорони суспільних відносин, що виникають у сфері державного управління, шляхом попередження і припинення правопорушень, покарання за їх вчинення, а також попередження та ліквідації наслідків надзвичайних обставин та підтримання громадського порядку у разі їх виникнення за допомогою спрощеного, оперативного адміністративного впровадження. Зовнішніми формами прояву адміністративного примусу виступають його заходи¹. Таким чином, автори значно розширюють коло тих суб'єктів, які мають право застосовувати адміністративний примус та наголошують на тому, що такі заходи застосовуються всупереч волі та бажання осіб, на яких вони спрямовані.

Примус, в правовій літературі, відносять до одного з найважливіших атрибутів державної влади. На думку С. Л. Дембіцької, він (примус) є знаряддям забезпечення безумовного виконання приписів правових норм усіма членами суспільства. Застосування адміністративного примусу завжди поєднується із широким використанням багатогранних виховних засобів, з активним формуванням правосвідомості, нетерпимого ставлення до антигромадських вчинків та використовується в державному управлінні для охорони суспільних відносин, що виникають у цій сфері державної діяльності. Він є правовим засобом захисту суспільних відносин від протиправних дій, відновлення правомірного стану, забезпечення можливості практичної охорони громадського порядку, а також покарання винних осіб, які скоїли адміністративні правопорушення². Разом із цим адміністративний примус не повністю ототожнюють з державним примусом, він є важливим, але лише одним з різновидів останнього. В правовій літературі підкреслюють, що він характеризується всіма ознаками, притаманними державному примусу, а саме: правозастосовна діяльність, направлена на охорону правопорядку; реалізація примусового впливу в рамках охоронних правовідносин тощо. Разом із цим адміністративний примус відрізняється від інших видів державного примусу тим, що його заходи можуть застосовуватися як при вчиненні протиправних діянь, так і при настанні особливих умов, передбачених законодавством, коли відповідні заходи використовуються з метою попередження виникнення шкідливих наслідків, їх локалізації, а також для профілактики протиправних діянь³. Доцільно підкреслити справедливість висновків В. Кареліна про те,

¹ Іванцов В. О., Джафарова О. В. Проблеми класифікації заходів адміністративного примусу. *Актуальні проблеми державного управління*. 2007. № 1 (31). С. 61.

² Дембіцька С. Л. Державний та адміністративний примус: загальнотеоретичні поняття та ознаки. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія : Юридичні науки. 2016. № 845. С. 254.

³ Калашник Д. В., Калмиков М. Р., Шліхта О. М. Адміністративний та державний примус: загальнотеоретичний аналіз. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. № 5. С. 379. URL:

що в основу наявних визначень покладено відмінні риси адміністративного примусу, які знаходять своє вираження в таких елементах, як зміст, підстави, порядок і цілі застосування. В основу запропонованих більшістю авторів формулювань покладаються такі риси адміністративного примусу як окремого виду державно-правового примусу: а) державно-владний характер заходів адміністративного примусу, оскільки для всіх без винятку заходів адміністративного примусу характерний державно-владний характер; б) регулювання адміністративно-правовими нормами, які закріплюють способи їх застосування; в) наявність спеціальних суб'єктів, до компетенції яких віднесено застосування заходів адміністративного примусу; г) багатоманітність заходів адміністративного примусу; г) вираження у формі психічного, морального, фізичного, матеріального чи організаційного впливу; д) специфічна природа підстав для застосування: є) метою застосування є припинення протиправних діянь, притягнення винних осіб до відповідальності, забезпечення громадської безпеки¹.

Підсумовуючі викладені авторські позиції зазначимо найбільш суттєві, на нашу думку, характеристики змісту поняття «засоби адміністративного примусу»: 1) здійснюються від імені та за уповноваженням держави, що знаходить свій прояв в чітко регламентованих правовими нормами видах, умовах та способах реалізації; 2) є зовнішньою формою застосування адміністративних норм; 3) втілюються з використанням активних дій на основі вольового застосування норм уповноваженими суб'єктами; 4) пов'язані з персоніфікованою відповідальністю за додержання законності суб'єктами їх застосування; 5) відповідність змісту правового статусу суб'єктів, які їх реалізують, а також цілям та об'єктивним потребам застосування; 6) пов'язані з обмеженням прав та свобод фізичних та юридичних осіб, що відбувається поза межами їх волі; 7) спрямовані на попередження, припинення порушення чи відновлення встановленого правопорядку в межах компетенції та повноважень суб'єкта, що їх реалізує.

В діяльності Служби правопорядку ЗСУ вказані ознаки набувають певної специфіки. Як справедливо підкреслює О. П. Котляренко, Служба правопорядку для виконання покладених на неї правоохоронних завдань і функцій застосовує методи правового регулювання, які мають примусовий (владний) характер; їм притаманні відносини субординації (підпорядкованості), обов'язковості дотримання певних правил поведінки (дисципліни), припису до дій, заборона (обмеження) певних дій під загрозою застосування санкцій, надання можливості вибору одного з варіантів необхідної поведінки, передбаченої в правовій нормі. Для реалізації правоохоронної функції Служба правопорядку уповноважена використовувати методи переконання та примусу. Безперечно, їх застосування сприяє ефективному зміцненню законності, правопорядку та військової дисципліни у Збройних Силах України, що в цілому відповідає

http://lsej.org.ua/5_2022/87.pdf.

¹ Карелін В. Заходи адміністративного примусу та особливості їх застосування у сфері організації виконання покарань. *Підприємництво, господарство і право*. 2019. № 1. С. 91.

меті (задуму) створення Служби правопорядку¹.

Заходи адміністративного примусу застосовуються при реалізації військовослужбовцями Служби правопорядку наданих їм прав, спрямованих на виконання поставлених завдань, зокрема: при затримці та триманні військовослужбовців на гауптвахтах з метою застосування тимчасового запобіжного заходу, підозрюваних у вчиненні кримінального правопорушення, обвинувачених (підсудних), які переховуються від органів досудового розслідування або суду, засуджених, які ухиляються від виконання кримінального покарання, а також тих, які вчинили дії, що створюють реальну загрозу для оточуючих, або які виявили непокору законній вимозі військовослужбовця Служби правопорядку; при проведенні особистого огляду або обшуку затриманих осіб; при рятуванні життя людей та майна; при безпосередньому переслідуванні осіб; при вилученні у військовослужбовців та інших осіб, які незаконно перебувають на території військової частини або військового об'єкта чи здійснюють протиправні дії, предметів і речей, заборонених або обмежених в обігу, а також документів з ознаками підробки та ін.² Наведені приклади прав не можливо реалізувати без застосування заходів адміністративного примусу.

Слід погодитися з О.П. Котляренко, що суттєвою особливістю застосування військовослужбовцями Служби правопорядку засобів примусу є їх право на виключне застосування фізичної сили, спеціальних засобів та вогнепальної зброї на ураження. Примусові заходи такого впливу є найжорстокішими і крайніми заходами. Якщо стає неможливим ненасильницький шлях виконання покладених на посадову особу Служби правопорядку обов'язків щодо захисту прав людини на життя, здоров'я, свободу, на забезпечення законності та правопорядку, то вказані заходи застосовуються у суворій відповідності чинному законодавству і в межах розумної достатності. У більшості випадків ефективним буває вже сама погроза застосування примусу та попередження про його можливі наслідки. Отже, примусові заходи, які відповідно до закону можуть застосовувати військовослужбовці Служби правопорядку, належать до спеціальних заходів запобігання або припинення протиправної поведінки. Оскільки ці заходи спричиняють обмеження особистих прав, вони мають виключне значення, застосовуються як виняток і посідають особливе місце в діяльності Служби правопорядку³. Таким чином, заходи адміністративного примусу, які застосовуються у діяльності Служби правопорядку, є основними способами реалізації її діяльності. На основі аналізу функцій та повноважень, викладених у Законі України «Про Військову службу правопорядку у Збройних Силах України» можна зробити висновок про те, що в основному нею використовуються засоби фізичного та психологічного впливу, адже

¹ Котляренко О. П. Роль примусу в правоохоронній діяльності військової служби правопорядку. *Бюлетень Міністерства юстиції України*. 2013. № 6 (140). С. 116.

² Про Військову службу правопорядку у Збройних Силах України : Закон України від 7 березня 2002 року № 3099-III. URL <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3099-14/conv#n8>.

³ Котляренко О. П. Роль примусу в правоохоронній діяльності військової служби правопорядку. *Бюлетень Міністерства юстиції України*. 2013. № 6 (140). С. 114.

попередження про намір використання фізичної сили або вогнепальної зброї вже містить психологічний ефект дії на свідомість людини.

Психологічні засоби – це вербальні, паралінгвістичні (система вокалізації мовлення: тембр голосу, темп, ритм, наголоси тощо), екстралінгвістичні (все, що може входити в мову, нею не будучи: сміх, паузи, кахикання тощо) та невербальні сигнали. Процес психологічного впливу можна розглядати як послідовність актів впливу, де завжди присутні дві сторони: ініціатор впливу – той із партнерів, що першим намагається справити вплив, та адресат впливу – той із партнерів, на кого звернена перша спроба впливу¹. Виділяють такі істотні ознаки психологічного впливу: 1) цілеспрямований характер психологічного впливу; 2) свідомість психологічного впливу як спрямованість на досягнення планованого результату; 3) спрямованість психологічного впливу на зміну психологічних регуляторів конкретної активності іншої людини; 4) інформаційний характер психологічного впливу; 5) вплив на психічний стан, думки, почуття й дії іншої людини за допомогою винятково психологічних засобів (як вербальних так і невербальних); 6) технологічність психологічного впливу; 7) наявність певних вольових зусиль суб'єкта в процесі реалізації психологічного впливу². Тож, психологічний вплив в контексті прояву адміністративного впливу може бути основним або додатковим заходом отримання бажаного ефекту, його можна використовувати відкрито, приховано, та комбіновано з іншими заходами впливу.

Висновки. Таким чином, проведений аналіз дає змогу дійти до висновку, що заходи адміністративного примусу в діяльності Служби правопорядку – це закріплені адміністративним законодавством засоби (переважно фізичного та психологічного) впливу на осіб, які становлять загрозу для порушників правопорядку в ЗСУ, які, за наявності передбачених правовими нормами умов та в установленому обсязі та порядку, застосовуються уповноваженими військовослужбовцями з метою попередження та/або припинення таких протиправних дій.

Особливостями таких заходів є: по-перше, мета застосування – запобігання та припинення правопорушень у ЗСУ; захист життя, здоров'я, прав і законних інтересів військовослужбовців, військовозобов'язаних під час проходження ними зборів; по-друге, територіальна сфера їх застосування: місця дислокації військових частин, військові навчальні заклади, установи та організації (військові частини), військові містечка, вулиця та громадські місця, а також військові об'єкти в разі участі у протидії диверсійним проявам і терористичним актам на таких об'єктах; по-третє, суб'єкт застосування – виключно військовослужбовці, які пройшли добір та перевірку щодо професійної придатності до служби та отримали професійну підготовку за фаховими напрямками у Навчальному центрі та призначені на

¹ Брик О. М. Психологія впливу. URL: <https://ekmair.ukma.edu.ua/server/api/core/bitstreams/e0480024-2304-413a-9e52-43e5f53588a0/content>.

² Николаенко С., Николаенко С. Категорія психологічного впливу в психології. URL: <http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/39499/09-Nikolaenko2.pdf?sequence=1>.

відповідні посади у Службі правопорядку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бочек О. І. Адміністративно-правові засади застосування поліцейських заходів примусового характеру в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ. 2021. 25 с.
2. Брик О. М. Психологія впливу. URL: <https://ekmair.ukma.edu.ua/server/api/core/bitstreams/e0480024-2304-413a-9e52-43e5f53588a0/content>.
3. Дембіцька С. Л. Державний та адміністративний примус: загальнотеоретичні поняття та ознаки. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія : Юридичні науки. 2016. № 845. С. 250–256.
4. Іванцов В. О., Джафарова О. В. Проблеми класифікації заходів адміністративного примусу. *Актуальні проблеми державного управління*. 2007. № 1 (31). С. 59–67.
5. Калашник Д. В., Калмиков М. Р., Шліхта О. М. Адміністративний та державний примус: загальнотеоретичний аналіз. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. № 5. URL: http://lsej.org.ua/5_2022/87.pdf.
6. Карелін В. Заходи адміністративного примусу та особливості їх застосування у сфері організації виконання покарань. *Підприємництво, господарство і право*. 2019. № 1. С. 90–94.
7. Корнейчук С. П. Система заходів адміністративного примусу, що застосовуються органами Державної виконавчої служби. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: юридичні науки*. 2017. Т. 28 (67). № 2. С. 26–30.
8. Котляренко О. П. Роль примусу в правоохоронній діяльності військової служби правопорядку. *Бюлетень Міністерства юстиції України*. 2013. № 6 (140). С. 109–118.
9. Мельник Р. С. Забезпечення законності застосування заходів адміністративного примусу, не пов'язаних з відповідальністю : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харків. 2002. 211 с.
10. Міщенко В. Б. Поняття та ознаки адміністративного примусу // *Актуальні проблеми сучасної науки і правоохоронної діяльності : Матер. наук.-практ. конф. (м. Харків, 22 травня 2018)*. Харків, 2018. С. 98–99.
11. Ніколаєнко С., Ніколаєнко С. Категорія психологічного впливу в психології. URL: <http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/39499/09-Nikolaienko2.pdf?sequence=1>.
12. Про Військову службу правопорядку у Збройних Силах України : Закон України від 7 березня 2002 року № 3099-III. URL <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3099-14/conv#n8>.
13. Словник української мови : [в 11 т.] / АН Української РСР, Ін-т мовознав. ім. О. О. Потебні ; редкол.: І. К. Білодід (голова) [та ін.]. Київ : Наук. думка, 1970–1980. Т. 7 : Поїхати-Приробляти. 1976. 723 с.

Стаття надійшла до редакції 10.11.2023

Viktor M. PLAKHTII,

Postgraduate Student

(Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine)

THE CONCEPT AND SPECIFIC FEATURES OF ADMINISTRATIVE COERCION MEASURES IN THE ACTIVITIES OF THE MILITARY LAW ORDER SERVICE IN THE ARMED FORCES OF UKRAINE

It is argued that the key characteristics of the concept of «administrative coercion» are the following: 1) carried out on behalf of and under the authority of the state, which finds its manifestation in the types, conditions and methods of implementation clearly regulated by legal norms; 2) are an external form of application of administrative norms; 3) are implemented by active actions based on the volitional application of norms by authorized entities; 4) are associated with personalized responsibility for compliance with the law by the entities applying them; 5) compliance with the content of the legal status of the entities implementing them, as well as with the goals and objective needs of application; 6) are associated with the restriction of the rights and freedoms of individuals and legal entities, which occurs beyond their will; 7) are aimed at preventing, stopping the violation or restoration of the established legal order within the competence and powers of the entity implementing them.

It was found that administrative coercive measures in the activities of the Law Enforcement Service are defined by administrative legislation means (mainly physical and psychological) of influence on persons who pose a threat to law violators in the Armed Forces of Ukraine, which, under the conditions provided for by legal norms and in the established scope and procedure, are applied by authorized military personnel in order to prevent and/or stop such illegal actions.

It is argued that the features of such measures are: first, the purpose of application is to prevent and stop violations in the Armed Forces of Ukraine; protection of the life, health, rights and legitimate interests of military personnel, military servicemen during their training; employees of the Armed Forces of Ukraine, as well as property of the Armed Forces of Ukraine from theft and other illegal encroachments; secondly, the territorial scope of their application: places of deployment of military units, military educational institutions, institutions and organizations (military units), military camps, streets and public places, as well as military facilities in the event of participation in countering sabotage and terrorist acts at such facilities; thirdly, the subject of application is exclusively military personnel who have passed the selection and verification of professional suitability for service and received professional training in specialized areas at the Training Center and have been appointed to relevant positions in the Law Enforcement Service.

Key words: *administrative and legal measures, coercion, Military Law Enforcement Service, Armed Forces of Ukraine.*